

Υποδοχή ΤΩΝ «ΕΦΗΒΩΝ βουλευτων» ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι, αρχίζει η συνεδρίαση. Φίλες και φίλοι, έφηβοι βουλευτές της ΣΤ' Συνόδου της Βουλής των Εφήβων, σας καλωσορίζω στα φιλόξενα έδρανα της Βουλής των Ελλήνων, στο ναό της Ελληνικής Δημοκρατίας. Εδώ θα ακουστεί και πάλι στις επόμενες ημέρες η φωνή της νέας γενιάς, η δική σας φωνή. Φωνή ειλικρίνειας και τόλμης, δημιουργικής αμφισβήτησης και Μίδας για την προκοπή της πατρίδας και του Ελληνισμού. Χαιρετίζω στο πρόσωπο σας τους Πανέλληνες. Πρωτα πρωτα τους Κυπρίους αδελφούς μας, που διατηρούν ακέραιη και άσβεστη την εθνική τους συνείδηση, που αγωνίζονται για την απελευθέρωση της Κύπρου από τον τουρκικό στρατό κατοχής και για ένα μελλον ειρήνης, ελευθερίας και προόδου για όλους τους πολίτες μιας ενιαίας και ανεξάρτητης; Κυπριακής Δημοκρατίας πλήρους και ισότιμου μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Χαιρετίζω τους Έλληνες της Διασποράς, που τιμούν τη γη στην οποία οργανώνουν τον καθημερινό τους βίο και προκόβουν, αλλά κρατούν συνάμα μέσα στην καρδιά τους και στις τέσσερις γωνιές του κόσμου αμείωτη την αγάπη για τη γη των πατέρων τους. Χαιρετίζω τη νεολαία της πατρίδας μας από όλα τα γεωγραφικά διαμερίσματα της χώρας. Αυτήν που σπουδάζει και εργάζεται ή ετοιμάζεται να μπει στην παραγωγική διαδικασία, στο σχολείο, στο χωράφι, στο εργοστάσιο. Τη συνειδητοποιημένη και μαχητική, που προβληματίζεται και ανησυχεί, που οραματίζεται, διεκδικεί και αγωνίζεται για ένα καλύτερο μέλλον, δικό της και της πατρίδας μας, χωρίς πλέγματα και χωρίς βάρη από τα λάθη των προηγούμενων γενιών, που όμως ξέρει αυτή η νεολαία και τιμά την προσφορά τους και τις θυσίες τους για την ελευθερία, την ανεξαρτησία και την πρόοδο αυτής της χώρας. Φίλες και φίλοι, η φετινή Σύνοδος της Βουλής των Εφήβων πραγματοποιείται σε ώρες ηθικής και υπαρξιακής αγωνίας για ολόκληρη την ανθρωπότητα. Κάποιοι άφρονες, που διέτρεξαν επιτόλαια μερικές από τις σελίδες της ιστορίας και δεν την κατανόησαν, κήρυξαν εδώ και μερικά χρόνια το τέλος της ιστορίας, το τέλος των ιδεολογιών, τον επερχόμενο πόλεμο των πολιτισμών και επακολούθησαν πράξεις τυφλής αχαλίνωτης και βίας. Η φτώχεια και η δυστυχία, αντί να μειώνεται καθώς αυξάνεται ο παγκόσμιος πλούτος, απλώνεται περισσότερο και στις περισσότερες κοινωνίες. Και οι κοινωνίες των ανθρώπων χωρίστηκαν σε έχοντες και κατέχοντες και σε απελπισμένους. Μπορεί η παγκοσμιοποίηση να επικράτησε στη διακίνηση των υλικών αγαθών και του κεφαλαίου, όμως η κοινωνική αλληλεγγύη μέσα στις ίδιες τις χώρες, αλλά και ανάμεσα στους λαούς παραμερίζεται μπροστά στην επιδίωξη των συμφερόντων των ολίγων και ισχυρών. Το Διεθνές Δίκαιο με τους ομολογημένους και καταγεγραμμένους πάγιους κανόνες του, παραμερίστηκε. Έπαυσε πια να διαβάζεται και να κατανοείται, όπως το είχαμε διδαχθεί και όπως το είχαμε επιβάλει μέσα από ιστορικούς κανόνες και καταθέσεις θυσιών και ποταμούς αίματος. Αυτά όμως που συνέβησαν τις τελευταίες ημέρες δοκίμασαν και τραυμάτισαν την ανθρωπιά μας. Όλους, νομίζω, μας διακατέχει οργή και αποτροπιασμός για τους εγκληματίες που σχεδίασαν, οργάνωσαν και εκτέλεσαν την πιο βάρβαρη ως τώρα τρομοκρατική επιδρομή, αφαιρώντας τη ζωή χιλιάδων ανύποπτων και ανυπεράσπιστων ανθρώπων και ανάμεσα τους πολλών συμπατριωτών μας, ομογενών της Αμερικής. Όλοι συμεριζόμαστε τον πόνο των οικογενειών των αθώων θυμάτων και ολόκληρου του αμερικανικού λαού που θρηνεί πάνω από τους νεκρούς του και τα ερείπια αυτής της μεγάλης τραγωδίας. Δεν υπάρχει φίλες και φίλοι καμιά λογική στην τυφλή βία της τρομοκρατίας. Δε χωρά καμιά υπεράσπιση στη βία που στρέφεται εναντίον ανθρώπων. Δεν επιτρέπεται καμιά έκπτωση ή περιορισμός στα αισθήματα παρηγορίας και συναλληλίας για όσους έφυγαν από τον κόσμο μας με τόσο οδυνηρές

εικόνας. Δεν επιτρέπεται κανένας διάλογος με τις δυνάμεις της τρομοκρατίας και του οργανωμένου εγκλήματος. Την ανθρώπινη ζωή και τη συνυφασμένη με αυτήν ανθρώπινη αξία δεν την διαπραγματευόμαστε με κανέναν. Τους αγώνες μας, τους αγώνες των λαών για μία δίδυμη κοινότητα οργανωμένη στους μεγάλους άξονες της δημοκρατίας και του διεθνούς δικαίου, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της κοινωνικής δικαιοσύνης δεν μπορούμε να τους εκχωρήσουμε με κανένα τρόπο και κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες, σε όποιους κατηλεύονται τα ιερά και τα όσια των λαών για να νομιμοποιήσουν τα ανίερα συμφέροντα τους και τα βάρβαρα μέσα που χρησιμοποιούν γι' αυτά.

Αντίθετα τους αγώνες αυτούς δεν πρέπει καν να τους αναστείλουμε. Αυτό θα ήταν . μια νίκη και της τρομοκρατίας, αλλά και όσων σκόπιμα ή απερίσκεπτα αποδέχονται η _ λογική ενός αδιέξοδου κύκλου μίσους, βίας και αίματος. Καταδικάσιε, λοιπόν, κάθε . μορφή βίας, γιατί θέλετε και σεις ασφαλώς μια θέση κάτω από τον ήλιο της δημιουργίας, _ Ας ξεκινήσουμε τη νέα Σύνοδο της Βουλής των Εφήβων με ενός λεπτού σιγή στη μνήμη των συμπατριωτών μας και των χιλιάδων άλλων νεκρών της τρομοκρατικής επίθεσης στην Αμερική και όλων των αθώων θυμάτων τρομοκρατίας ή άλλης μορφής βίας σε ολόκληρο τον κόσμο.

(Στο σημείο αυτό όρθιοι οι έφηβοι Βουλευτές και όλοι οι παρευρισκόμενοι στην Αίθουσα τηρούν ενός λεπτού σιγή)

Φίλες και φίλοι, η 6η Σύνοδος της Βουλής των Εφήβων είναι πραγματικότητα.» Οφείλουμε πολλά στη συντονισμένη δράση της Επιτροπής του προγράμματος, στη συνεισφορά των Υπουργείων Παιδείας της Ελλάδας και της Κύπρου, στις υπηρεσίες της Βουλής, στους εκατοντάδες συνδέσμους καθηγητές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Οφείλουμε, όμως, πολλά και στους 100.000 περίπου νέους και νέες που εμπιστεύτηκαν ως τώρα τη Βουλή των Ελλήνων, αγκάλιασαν αυτό το εκπαιδευτικό της πρόγραμμα και καταστήσανε τη Βουλή των Εφήβων χρήσιμο στη νεολαία και αξιόπιστο στη κοινή γνώμη θεσμό. Η Βουλή των Εφήβων δεν είναι ένας θεσμός πολιτικής αντιπροσώπευσης της νεολαίας. Δεν υποκαθιστά καμία άλλη συλλογική της έκφραση, πολύ περισσότερο δεν υποκαθιστά την Εθνική Αντιπροσωπεία. Ακολουθεί αλλά δεν αντιγράφει τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Ενθαρρύνει την ενασχόληση της νεολαίας με τα κοινά και την πολιτική όχι όμως και την εξοικείωση της με την αρνητική όψη της κομματικής πρακτικής.

Η Βουλή των Εφήβων έχει ένα πολύ σημαντικό και ουσιαστικό περιεχόμενο. Επιτρέπει την παραγωγή νέων ιδεών από την (δια την νεολαία. Ενισχύει την τοποθέτηση της νεολαίας στα τρέχοντα προβλήματα της δημοκρατίας και της χώρας. Δεν αποκλείει και την άρνηση ή ακόμα και την υπερβολή. Διασφαλίζει, όμως, στο τέλος μέσα οίκο τον διάλογο, μέσα από τον ανόθευτο και ανεπιτήδευτο διάλογο, τη σύνθεση των ιδεών και των θέσεων. Αυτή η σύνθεση είναι προνόμιο μόνο της δημοκρατίας, της πραγματικής δημοκρατίας. Και η δημοκρατία δεν είναι μια αφηρημένη έννοια, δεν είναι πεπρωμένο, δεν είναι μια αυτονόητη ιστορική εξέλιξη. Η δημοκρατία είναι συνυφασμένη με μακροχρόνιους αγώνες, αλλά δεν έχει νικήσει οριστικά και τελεσίδικα ούτε καν όπου οι δημοκρατικές διαδικασίες και τα ατομικά και ανθρώπινα δικαιώματα έχουν συνταγματική κατοχύρωση. Η δημοκρατία είναι ένας ευαίσθητος ζωντανός οργανισμός που για να υπάρξει και να διατηρηθεί στη ζωή χρειάζεται την καθημερινή προσπάθεια και τον ζήλο όλων μας. Η

ουσιαστική συμμετοχή όλων μας στα κοινά, ο σεβασμός και η ενίσχυση των πολιτικών θεσμών η οργανική συσχέτιση δικαιωμάτων και καθηκόντων, σε τελευταία ανάλυση η ίδια η ταύτιση της πατρίδας με το δημοκρατικό πολίτευμα, δεν είναι τυπικές αλλά ουσιαστικές λειτουργίες της δημοκρατίας. Με αυτές συγκροτούμε την ατομική μας ταυτότητα, γινόμαστε ενεργοί και υπεύθυνοι πολίτες αλλά δημιουργούμε και τους δεσμούς που δίνουν ενότητα συνοχή και αλληλεγγύη στη, κοινωνία μας.

Υποδοχη ΤΩΝ «ΕΦΗΒΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ» Η δημοκρατία ασφαλώς δεν είναι αλάνθαστη, δεν είναι πάνσοφη. Η αλήθεια στη δημοκρατία, όπως και οι κυρίαρχες αξίες, προκύπτουν από την συνεχή, κοπιαστική και επίμονη διαβούλευση μεταξύ των πολιτών, από τον οργανωμένο διάλογο πολιτικής κοινωνία; και επιστήμης, από το σεβασμό και την κατανόηση των ιδιαιτεροτήτων, από την δημιουργική συνύπαρξη πολιτικής αρετής, κοινωνικής δικαιοσύνης, επιστημονικής γνώσης. Με την έννοια αυτή η δημοκρατία θεμελιώνεται στις ελευθερίες, στην ατομική αυτονομία, στον ορθολογισμό, στη συλλογική σκέψη, στην αυτογνωσία. Δεν παύει ποτέ να στοχάζεται, να αναρωτιέται για τον εαυτό της και την πορεία της, για τη διαρκή διεύρυνση και εμβάθυνση της. Η δημοκρατία, τέλος, δεν αρκείται στα θεσμοθετημένα της όργανα, ούτε όμως αυτοαλλοτριώνεται εκχωρώντας τις πολιτικές λειτουργίες της στα μαζικά μέσα επικοινωνίας. Δεν εκπίπτει χυδαία, μαζοποιημένη, καταναλωτική και απαξιωτική των ανθρωπίνων και κοινωνικών αξιών, δημοκρατία των παραθύρων και των reality shows. Η δημοκρατία φτάνει στην ίδια την κοινωνία, τρέφεται από την αγωνία που γεννά η συλλογική διαβούλευση, σέβεται ταυτόχρονα και τα θεσμοθετημένα όργανα της πολιτείας που ενσαρκώνουν τη βούληση του λαού, τις προβλεπόμενες διαδικασίες, τους Εντεταλμένους πολιτικούς λειτουργούς, τη λαϊκή κυριαρχία. Αυτά τα χαρακτηριστικά προσδιορίζουν τη σύγχρονη αντίληψη μας για τη δημοκρατία. Απαραίτητη προϋπόθεση για την εξέλιξη της αποτελεί πάντοτε η συμμετοχή των πολιτών, και ιδιαίτερα των νέων, στον καθημερινό αγώνα για την διεύρυνση της. Κύριο χαρακτηριστικό αυτής της συμμετοχής είναι ο προβληματισμός και η δημιουργική αμφισβήτηση. Αυτή ζητούμε πάντοτε ως αναγκαία και απαραίτητη προϋπόθεση για η συνεχή βελτίωση της δημοκρατίας μας. Και αυτήν ακριβώς τη δημιουργική αμφισβήτηση, που αποτελεί τη βάση για την ανατροπή του παλαιού και τη γέννηση του καινούργιου μέσα από μία σύνθεση παραδόσεων και ιδεών περιμένουν να ακούσουμε περισσότερο από οτιδήποτε άλλο από σας. Είμαι βέβαιος πως είστε έτοιμοι να δώσετε την απάντηση, πως δεν συμβιβάζεστε και πως ονειρεύεστε έναν καλύτερο κόσμο, και έτσι πρέπει να είναι. Σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, σε κάθε γωνιά της, αντηχούν φωνές Ελληνίδων και Ελλήνων που μίλησαν για την ελευθερία, τη δημοκρατία, τα δικαιώματα του ανθρώπου, που αγωνίστηκαν, ίου οραματίστηκαν, που δημιούργησαν. Γύρω από το κτήριο της Βουλής και σε ολόκληρη την Ελλάδα, κάθε δρόμος, κάθε εκατοστό γης έχει να λέει και μία ιστορία για έναν ποιητή, ένα φιλόσοφο, έναν καλλιτέχνη, έναν εργάτη, έναν επιστήμονα. Αν εμείς οι Έλληνες ξεχωρίζουμε για κάτι, είναι επειδή εδώ και χιλιάδες χρόνια, είτε ελεύθεροι είτε σκλάβοι, ποτέ δεν πάψαμε να γεννάμε ποιητές, φιλοσόφους, καλλιτέχνες, εργάτες, επιστήμονες και πάντα όλους μαζί σε κάθε εποχή. Αυτή είναι η δύναμη των δικών μας και των περασμένων γενιών. Της δικής σας γενιάς ξεχωριστή ικανότητα είναι να συνδυάζετε αυτή την παράδοση με τη διάθεση της αμφισβήτησης, με τη δύναμη της ανατροπής, με την ορμή της αναγέννησης. Διαφορετικά η συνάντησή μας κάθε χρόνο στη Βουλή των Εφήβων δεν θα έχει κανένα νόημα. Όπως δεν θα έχει νόημα κανένας διάλογος, γιατί απλώς θα αναπαράγει στερεότυπα, και η εποχή μας δεν χρειάζεται πια άλλα στερεότυπα. Χρειάζεται πρότυπα πραγματικών αξιών, χρειάζεται συλλογικότητα, ιδέες, ιδανικά και πράξη γι' αυτά. Δεν έχουμε καμία ανάγκη να τα ανακαλύψουμε όλα αυτά. Δεν μας είναι άγνωστα. Ζουν μέσα μας. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι το θάρρος να τα αναδείξουμε ξανά, να τα ξαναφέρουμε στο προσκήνιο, όχι επειδή είμαστε άνθρωποι που προτιμούν να ζουν στο χθες, επειδή φοβούνται το αύριο, αλλά γιατί είμαστε άνθρωποι που οραματίζονται και δημιουργούν σήμερα για το αύριο. Δώστε λοιπόν, αυτές τις τέσσερις ημέρες στην ελληνική

κοινωνία ένα ξεκάθαρο μήνυμα, πως η δική σας γενιά, η γενιά του 21ου αιώνα είναι η γενιά της ελπίδας. Όχι γιατί έτσι πρέπει να είναι, αλλά επειδή εσείς μπορείτε να το αποδείξετε, Με αυτές τις σκέψεις σας καλωσορίζω στην ΣΤ' Σύνοδο της Βουλής των Εφήβων. Σας ευχαριστώ. (Όρθιοι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα) Παρακαλώ να ανέβει στο Βήμα ο Πρόεδρος της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων» ο συγγραφέας κ. Αντώνης Σαμαράκης, (Όρθιοι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα). ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΚΗΣ: Αλίμονο στο νέο των είκοσι χρόνων που δεν είναι επα ναστάτης. Εσείς δεν είστε καν είκοσι χρονών και ευτυχώς στην εποχή μας η επανάσταση πλην εξαιρέσεων δεν γίνεται με βία, γίνεται με δουλειά και αγώνα, με όπλο την ψυχή. Αυτές τις ημέρες ζήσατε και εσείς σκηνές αποκάλυψης. Την παγκοσμιοποίηση της βίας και της τρομοκρατίας από πολλές πλευρές. Αθώα θύματα πληρώνουν τον παραλογισμό. Σείονται τα θεμέλια του πολιτισμού μας, σωριάζονται σε κομμάτια και θρύ ψαλα. Το αύριο δεν θα είναι όπως το χθες. Ψυχή έχετε, σας περιμένει ο αγώνας. Στη Βουλή των Εφήβων, που είναι έμπνευση του Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων Απόστολου Κακλαμάνη, έχετε όλη την ελευθερία να αγωνιστείτε για κάτι καλύτερο. Δώστε μας το δικό σας λόγο χωρίς τα κλισέ των μεγάλων. Πείτε μας τι σκέπτεστε, τι αισθάνεστε έξω από τα καλούπια που σας έχουμε βάλει.

Πολλές φορές αισθάνομαι ότι δεν αξιοποιείτε όλη την ελευθερία που σας παρέχει αυτό το Βήμα. Σας θέλω πιο τολμηρούς στην ουσία, μέσα από τους κανόνες ενός υπευθύνου διαλόγου. Η συμμετοχή σας στο Πρόγραμμα σας δίνει τη δυνατότητα για μικρή άσκηση δημοκρατίας, θα γνωρίσετε από κοντά, πώς λειτουργούν οι θεσμοί και έτσι οι προτάσεις σας θα στηρίζονται στη γνώση και στην εμπειρία. Πείτε μας τι νομίζετε ότι θα έπρεπε και θα μπορούσε να αλλάξει. Και εμείς οι μεγάλοι χρειαζόμαστε αυτή την ανανέωση. Γιατί, όταν είναι κανείς μεγάλος στην ηλικία και στα μάτια συχνά αξιώματα, μαζί με τις αρτηρίες κλείνει η καρδιά του και στερεύει το πνεύμα του.

Περιμένουμε λοιπόν τη φωνή σας και εγώ και όλα τα μέλη της Επιτροπής του Προγράμματος, όπου έχω την τιμή να είμαι Πρόεδρος. Εσείς πολλές φορές απορρίπτετε αυτόν τον κόσμο και πολλές φορές έχετε δίκιο. Να μην του δώσουμε όμως μία δεύτερη εξεταστική περίοδο; Εσείς θα αγωνιστείτε γι' αυτό.

Καλή δουλειά.

(Όρθιοι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόσιολος Κακλαμάνης): Φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, λύεται η συνεδρίαση.

Ώρα λήξης: 20.34.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ